

DE INVENTIONE
NOVÆ PLANTATIONIS
ET
MULTIPLICATIONIS PLANTARUM,
INGRATIAM
EXCELLENTISSIMI,
DOCTISSIMI ET EXPERTISSIMI
DOMINI MEDICI,
ET HUJUS LIB. AC IMPERIALIS CIVITATIS
RATISBONENSIS PHYSICI &c.
DOMINI
AGRICOLÆ
INVENTORIS.

Oecon. E.

156, 13

*Uthor nature nova cùm miracula vidit,
Quæ manus in plantis ingeniosa patrat;
Quis mihi, ait, nostra inspexit secreta?
revelans*

*Talia, scire homini, quæ fuit ante nefas?
Diphthera servârat foli hæc sibi nostra; nec unquam
Seu patuère homini, seu patuère Diis.
Nam frustra primi noxis offensus *Adami*
Et vitium, & tempus constitui arboribus;
Si tamen ante diem, primisque in gustibus, ausus
Est aliquis leges scribere velle novas.
Ipsi vix flores jam novimus: omnia supra
Naturam, & leges, quas dedit *Author*, eunt.
Omne genus plantarum in Odore, colore, sapore,
Nescio *divinæ* quid bonitatis habent.
Quin silvæ ingentes uno plantantur in anno:
Eque illis fructus quælibet arbor habet.*

Si

Si patior (dubito an patiar) modò tempore pauco,
Quâ patet hic mundus, mox *Paradisus* erit.
Dixit & aspiciens *gentiles*, ordine *Divos*:
Quis reus ex vobis *proditionis*, ait?
Prodit si per vos res est; discedite cœlo:
Garrulitas fidos non decet ista *Deos*:
Si neque vestra acies tam rara inventa tot annis
Cogitat: hâc vestrâ cur opus esset ope?
Si fuit auctor homo, vobis sapientior; illum
Huc volo; pro Vobis occupet ille locum.
Naturæ hic renovabit opus, florûmque colores;
Si paradisiacus fors veterascet ager.
I, *Pomona* tuum fructu tam divite Cornu
Instrue, & *Idalias* collige *Flora* rosas.
Ex his *Authori* geminatâ laude *Coronam*
Flectite, quæ doctum cingat odora caput.
Mox ubi præterea, quod oporteat, omne paratum est,
Ite, & ferte meo munera vestra *Viro*.
Néve viæ vos fallat iter; præcedat in orbem
Mercurius, summi iussa ferendo *Jovis*.
Utque sibi meritos *legatio* sumat honores:
Se comitem *Bacchus* jungat, & alma *Ceres*.
Tripholemus curru ad terras vos devehat: illud
Qui præstat, mirus dicitur *Agricola*.

Ex Museo die 20. Martii
1716.

N. Thomæ,

Anony-

ANONYMUS.

In præcedens Epigramma

Prænob. Clariss. & Consultissimi

DN. NICOLAI THOMÆ,

Liberarum & Imperialium Civitatum Coloniae
& Aquisgrani Legati.

LSta fides Thomæ nonne est mirabilis? illud
Quod nunquam vidit, credidit & tetigit.
Hi quàm sunt aliquo titulo meliore beati;
Omnia qui credunt hæc, quia facta vident.
Tot modò Principibus, tótque Electoribus ars est
Cognita, qui plenam contribuere fidem.
Plebs tantùm levior veluti mendacia ridet;
Sic quod nemo capit, quisque videre cupit.
Quisquis adhuc Thomas incredulus; esto fidelis;
Nam plantátque suò multiplicátque modò.
Author si fallens nugas tibi vendit aniles:
Expensas offert, & latus, atque Caput.

DEs Thomæ Feder fliegt gar hoch/
Und ist doch voller Glauben.
Doch / wunder! viele Thomas noch
Das Lob dem Author rauben.

Stuck't her die Hand / thut d' Augen auf /
Greiff't / seht und last's euch sagen /
Mit- und nach der Naturen Lauff /
Thut Er groß Wunder wagen.

Es ist ein' Kunst; hats nicht umsonst;
Sich Nacht und Tag beslissen:
Was fragt Er nach des Pöbels Dunst /
Wanns grosse HEHREN wissen.

Quon. E